1. Бо Господь змилосердиться над Яковом, і вибере знову Ізраїля, і на їхній землі їх поселить. І чужинець долучений буде до них, і приєднані будуть до дому Якового.

2. І народи їх візьмуть, і їх попровадять до їхнього місця, а Ізраїлів дім на Господній землі за рабів та за невільниць їх прийме собі на спадщину. І візьмуть вони до неволі тих, хто їх поневолив, і вони над своїми гнобителями запанують!

3. І буде в той день, як Господь дасть тобі відпочинок із терпіння твого та з неспокою твого, та з праці тяжкої, яку ти був мусів робити,

4. то ти заспіваєш оцю пісню глумливу про царя Вавилону та й скажеш: Як гнобитель минувся, минулося гноблення!

5. Господь зламав кия безбожних і жезла пануючих,

6. що народи постійним ударом у лютості бив, що в гніві гнобив був людей переслідуванням безупинним.

7. Спочила була, заспокоїлася вся земля, і виспівує голосно.

8. Кипариси та кедри ливанські тобою втішаються й кажуть: Відколи ти ліг, не приходить на нас дроворуб!

9. Заворушивсь тобою іздолу шеол назустріч твоєму приходу; померлих тобі побудив, усіх проводирів на землі, і підняв з їхніх тронів всіх людських царів.

10. Вони всі зачнуть говорити та й скажуть тобі: І ти ослабів, як і ми, став подібний до нас!

11. Зіпхнута в шеол твоя гордість та гра твоїх арф; вистелено під тобою червою, і червяк накриває тебе...

12. Як спав ти з небес, о сину зірниці досвітньої, ясная зоре, ти розбився об землю, погромнику людів!

13. Ти ж сказав був у серці своєму: Зійду я на небо, повище зір Божих поставлю престола свого, і сяду я на горі збору богів, на кінцях північних,

14. підіймуся понад гори хмар, уподібнюсь Всевишньому!

15. Та скинений ти до шеолу, до найглибшого гробу!

16. Ті, що на тебе дивитися будуть, приглядатися будуть до тебе, звернути увагу на тебе: Чи то той чоловік, що змушував землю тремтіти, що зневолював царства труситись,

17. що він обертав у пустиню вселенну, а міста її бурив, що в'язнів своїх не пускав він додому?

18. Усі царі людів, вони всі у славі лягли, кожен у своїй усипальні,

19. ти ж від гробу свого відкинений геть, мов галузка бридка, оточений вбитими та мечем перешитими, що до гробу між камінь спускаються, як потоптаний труп...

20. Ти не будеш поєднаний з ними у гробі, бо землю свою зруйнував, свій народ повбивав... Насіння злочинців повік не згадається!

21. Його дітям зготуйте різню за вину їхніх батьків, щоб вони не повстали, і землі не вспадкували, і не наповнили світу містами.

22. І на них Я повстану, говорить Господь Саваот, і витну ім'я Вавилону й останок його, і нащадка й онука, говорить Господь!

23. І вчиню Я його їжакові оселею та водним багном, і мітлою вигублення позамітаю його, говорить Господь Саваот!

24. Присягав був Господь Саваот та казав: Поправді, як мислив собі Я, так станеться, й як Я був врадив те сповниться,

25. щоб стовкти асирійця в країні Моїй, і на горах Моїх розтопчу Я його! І ярмо його здійметься з них, і тягар його скинеться з їхніх рамен!

26. Це та рада, яка про всю землю ураджена, і це та рука, що простягнена на всі народи.

27. Бо врадив Господь Саваот, і хто Його раду відмінить? А рука Його витягнена, й хто відверне її?

28. У році смерти царя Ахаза було таке пророцтво:

29. Не тішся, уся филистимськая земле, що зламане жезло, яке тебе вдарило, бо з гадючого кореня виповзе люта змія, і огнистий летючий дракон буде плодом її!

30. І пастися будуть перворідні бідних, і вбогі безпечно лежатимуть, а твій корень Я голодом виморю, і рештки твої він доб'є!

31. Плач же, брамо, ти ж місто, кричи, розпливлася ти, вся филистимськая земле, бо приходить із півночі дим, і не буде нікого, хто відстав би з його вояків!

32. І що відповість ся народнім послам? Що Сіона Господь заложив, і сховаються в ньому убогі з народу Його!